

A betegek meggyógyítása

Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy a hit elengedhetetlen a csodák bekövetkezéséhez:

„A hit elengedhetetlen a menny hatalma általi gyógyításhoz. A Mormon könyve azt tanítja, hogy »amikor nincs hit az emberek gyermekei között, akkor Isten nem tud csodát tenni közöttük« (Ether 12:12) [lásd még 1 Nefi 7:12; T&Sz 35:9]. A betegek szolgálatáról szóló egyik figyelemre méltó beszédében Spencer W. Kimball elnök azt mondta: »Gyakran alábecsüljük a hit szükségességét. Úgy tűnik, hogy a beteg és családja sokszor teljes mértékben a papság hatalmára és a reményeik szerint a szolgáló férfitestvérek birtokában lévő gyógyítás ajándékára támaszkodik, holott a felelősség nagyobb része a megáldott személyen nyugszik. [...] Lényegi összetevő az egyén hite, amennyiben az illető tudatánál van, és felelősségre vonható. A Mester oly gyakran ismételte: 'a te hited megtartott téged' [Máté 9:22], hogy ez szinte refrénné vált« [”President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick,” *New Era*, Oct. 1981, 47]” (A betegek gyógyítása. *Liahóna*, 2010. máj. 49.).

Dallin H. Oaks elder emlékeztetett minket továbbá arra is, hogy a hit meglétének fontos részét képezi az, hogy hajlandóak vagyunk elfogadni Isten akaratát:

„Isten papságának kétségbevonhatatlan hatalmát gyakorolva, és becsben tartva ígéretét, mely szerint hallja és megválaszolja a hit imáját, mindig szem előtt kell tartanunk, hogy a hit és a papság gyógyító hatalma nem eredményezhet annak akaratát ellenére

való hatást, akinek a papságát gyakoroljuk. Ezt [a tantételt] tanítja meg az a kinyilatkoztatás, amely arra utasítja az eldereket, hogy tegyék kezeiket a betegekre. Az Úr azt ígéri, hogy »akinek van belém vetett hite a gyógyuláshoz, és *nincs halálra szánva*, az meggyógyul« (T&Sz 42:48; kiemelés hozzáadva). Hasonlóképpen az Úr egy másik, napjainkban adott kinyilatkoztatásban kijelenti, hogy amikor valaki »Isten akarata szerint kér, ...úgy lesz meg, amint kéri« (T&Sz 46:30) [lásd még 1 János 5:14; Hélamán 10:5].

Mindebből megtudjuk, hogy ha még elegendő is a gyógyulásba vetett hit, az Úr szolgálói az Ő isten hatalmát gyakorolva nem adhatnak gyógyulást eredményező papsági áldást akkor, ha a gyógyulás nem az Úr akarata.

Isten gyermekeiként, ismerve az Ő hatalmas szeretetét s tudva, hogy végső soron Ő tudja, mi szolgálja leginkább örök jólétünket, bízunk Benne. Az evangélium első tantétele az Úr Jézus Krisztusba vetett hit, és a hit bizalmat jelent. Ezt a bizalmat éreztem ki abból a beszédből, melyet unokatestvérem egy komoly betegségben elhunyt tizenéves leány temetésén mondott. Ezekkel a szavakkal lepett meg, majd emelt fel engem: »Tudom, hogy az Úr akarata volt, hogy meghaljon. Kitűnő orvosi ellátásban részesült. Kapott papsági áldásokat. Neve ott volt a templom imajegyzékén. Imák százai hangzottak el egészsége helyreállításáért. És tudom, hogy ebben a családban van elég hit ahhoz, hogy biztosan meggyógyult volna, ha nem az Úr akarata lenne, hogy most vigye haza őt.« Ugyanezt a bizalmat éreztem ki egy másik, tizenéves korában rákban elhunyt kiváló leány apjának szavaiból. Kijelentette: »Családunk Jézus Krisztusba vetette a hitét, és ez nem függ a dolgok kimenetelétől.« Igaznak tartom ezeket az állításokat. Minden tőlünk telhető megteszünk szeretteink meggyógyításáért, majd pedig bízunk az Úrban az események kimenetelét illetően” (A betegek gyógyítása. *Liahóna*, 2010. máj. 50.).